

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 507. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686918425088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

hort, at jeg havde været paa et stort greveligt Bal; saa skulde vi være Venner. Han ansaa mig for En, der forstod at svinge mig op ved Brugten af de meest gudsforgaaende Midler, og for at smigre mig sagde han engang: De er maaskee en af disse Blegnæser, der »troer«; men der er, Gud straffe mig, ingen Gud!

Hvad sagde Du saa?

Jeg sagde: Jeg kommer ikke mere hos Grevens.

Efter en Pause sagde Alfons: Ja, men Du kan troe, at et Menneske kan blive ligesom forgiftet, naar han er sulten og ikke har at spise.

Tanken om Nødvendighedens Magt over en Menneskesjæl var nærvædet at bringe Taarer i Øinene paa Otto; men han betvang sig ligesaa hastig og sagde: Jeg vilde nødigt gøre ham Uret! Men det er ikke saa! For Brødetets Skyld bliver intet Menneske Hund, naar der ikke er en hundsk Natur i ham. Nei, Du kan troe, denne Forskjel er givet skjæbnesvangert. Ingen Sjæl svinger sig op over det Punkt, som er den bestemt ved Fødselen. Maaskee efter titusinde Aars Forløb griber den et Glimt af Gudernes Tog. Men her paa Jorden er ingen Fremgang og Udvikling, og det er i Grunden latterligt at kæmpe – ja, man kæmper jo stadig, af naturlig Drift, og for ikke at falde ned i tredje Klasse Det er en Fortvivlelse, der grænder til Vanvid at skulle troe, at man ikke hører til Iste Klasse – at skulle troe Keiser Napoleon af en anden Race, ikke være beslægtet med ham eller Perikles eller Sophokles! Det var dog den skrækkeligste Ulykke! Jeg vil heller ikke troe det! Men der er kommet noget Ondt over mig, og lad det nu dlynge sig op i større og større Mængde, tilsidst sprænger jeg det – og jo større Massen var, desto højere bliver det slynget op.

Ja, men hvad troer Du, Folk sige, naar Du saaledes lader det »dlynge op«?

Folk! sagde Otto henkastende og med et tvungent Smil.

Ja, Din gamle Rector f. Ex. talte igaar om Dig.

Naa, hvad sagde han?

Ja, han sagde, at Du havde opgivet Timerne og nok slog Dig løs.

Saa? Ikke videre?

Jo. Han sagde Noget, som jeg formodentlig skulde sige Dig.

Naa, hvad er det da? Er det ondt, saa lad mig faae det hurtigt!

Han sagde: Der gaaer nu igjen en Menneskesjæl ad Helvede til.